

hinder mot en nationell bestämmelse enligt vilken den domstol som ansvarar för bolagsregistret (= registratören), vid överträdelse av den lagstadgade fristen om nio månader för upprättande och offentliggörande av årsbokslut vid nämnda domstol,

— utan föregående möjlighet att ifrågasätta skyldigheten att offentliggöra årsbokslutet eller göra gällande eventuella hinder för ett sådant offentliggörande, och särskilt utan föregående prövning av om nämnda årsbokslut över huvud taget redan har offentliggjorts vid den domstol som ansvarar för bolagsregistret på den ort till vilken den huvudsakliga verksamheten är förlagd, och

— utan föregående uppmaning till bolaget eller de organ som är behöriga att företräda det att uppfylla offentliggörandeskyldigheten,

i brist på motbevisning, omedelbart ska påföra nämnda bolag och organ vite om minst 700 euro under antagandet att bolaget och dess organ är skyldiga till underlåtelsen att offentliggöra årsbokslutet, och vid ytterligare dröjsmål, i brist på motbevisning, ytterligare vite om minst 700 euro varannan månad under samma antagande?

⁽¹⁾ Rådets första direktiv 68/151/EEG av den 9 mars 1968 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 58 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EGT L 65, s. 8; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 3).

⁽²⁾ Rådets fjärde direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag (EGT L 222, s. 11; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 17).

⁽³⁾ Rådets sjunde direktiv 83/349/EEG av den 13 juni 1983 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om sammanställd redovisning (EGT L 193, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 1, s. 59).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Baden-Württemberg (Tyskland) den 16 augusti 2011 — Katja Ettwein mot Finanzamt Konstanz

(Mål C-425/11)

(2011/C 331/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Katja Ettwein

Motpart: Finanzamt Konstanz

Tolkningsfråga

Ska bestämmelserna i avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan, om fri rörlighet för personer av den 21 juni 1999 ⁽¹⁾ (BGBL II 2001, s. 810 och följande sidor), vilket Bundestag antog som lag den 2 september (BGBL II 2001, s. 810) och som trädde i kraft den 1 juni (nedan kallat avtalet om fri rörlighet), särskilt artiklarna 1, 2, 11, 16 och 21 samt artiklarna 9, 13 och 15 i bilaga I till detta avtal, tolkas så att det inte är tillåtet att neka i Schweiz bosatta äkta makar vilkas skattepliktiga inkomst i sin helhet beskattas i Förbundsrepubliken Tyskland sambeskattnings med hänvisning till splittingförfarandet?

⁽¹⁾ Avtal mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiziska edsförbundet, å andra sidan om fri rörlighet för personer — Slutakt — Gemensamma förklaringar — Information om ikraftträdandet av de sju avtalen med Schweiziska edsförbundet inom områdena fri rörlighet för personer, luft- och landtransporter, offentlig upphandling, vetenskapligt och tekniskt samarbete, ömsesidigt erkännande i samband med överensstämmelsebedömning och handel med jordbruksprodukter (EGT L 114, s. 6).

Överklagande ingett den 18 augusti 2011 av Gosselin Group NV, tidigare Gosselin World Wide Moving NV, av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 16 juni 2011 i de förenade målen T-208/08 och T-209/08, Gosselin Group NV och Stichting Administratiekantoor Portielje mot Europeiska kommissionen

(Mål C-429/11 P)

(2011/C 331/13)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Klagande: Gosselin Group NV, tidigare Gosselin World Wide Moving NV (ombud: advokaterna F. Wijckmans och H. Burez)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen och Stichting Administratiekantoor Portielje

Klagandens yrkanden

Klaganden framställer följande yrkanden vid domstolen:

— Yrkande i första hand om att domstolen ska i) ogiltigförklara domen ⁽¹⁾ i den mån tribunalen har fastställt att de kritiserade förfarandena i sig snedvrider konkurrensen utan att det är nödvändigt att visa någon konkurrensbegränsande verkan, ii) ogiltigförklara beslutet ⁽²⁾ (i ändrad lydelse och i den mån det är tillämpligt på klaganden), eftersom det inte innehåller något bevis för de konkurrensrättsliga konsekvenserna av de förfaranden som klaganden hålls ansvarig för.

- Yrkande i andra hand om att domstolen ska i) ogiltigförklara domen i den mån tribunalen har fastställt att kommissionen undantagsvis kunde grunda sig på det andra alternativa villkoret i punkt 53 i riktlinjerna om begreppet påverkan på handeln⁽³⁾ utan att uttryckligen definiera den relevanta marknaden i den mening som avses i punkt 55 i riktlinjerna, och ii) ogiltigförklara beslutet (i ändrad lydelse och i den mån det är tillämpligt på klaganden), eftersom kommissionen i beslutet inte har bevisat att förfarandena märkbart påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- Yrkande i tredje hand om att domstolen ska i) ogiltigförklara domen i den mån tribunalen har fastställt att kommissionen inte var skyldig att beakta det förhållandet att klaganden inte hade deltagit i skriftliga prisöverenskommelser, eller i sammanträden, vare sig i samband med bedömningen av överträdelsens allvar eller i samband med förmildrande omständigheter, och ii) ogiltigförklara beslutet (i ändrad lydelse och i den mån det är tillämpligt på klaganden) av samma skäl.
- Yrkande i fjärde hand om att domstolen ska i) ogiltigförklara domen i den mån tribunalen tillämpar en procentsats på 17 procent av den relevanta försäljningen utan att hänsyn tas till samtliga 30 relevanta omständigheter, varvid det bland annat åberopas en minimigräns på 15 procent, och ii) ogiltigförklara beslutet (i ändrad lydelse och i den mån det är tillämpligt på klaganden) av samma skäl.
- Yrkande i femte hand om att domstolen ska i) ogiltigförklara domen i den mån tribunalen fastställer att klagandens deltagande under perioden 31 januari 1992–30 oktober 1993 inte är preskriberat, ii) ogiltigförklara beslutet (i ändrad lydelse och i den mån det är tillämpligt på klaganden) i den mån klaganden påförs böter på grund av dess deltagande under perioden 31 januari 1992–30 oktober 1993, och iii) följaktligen minska böterna i motsvarande mån.
- Kommissionen ska förpliktas ersätta rättegångskostnaderna enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna.
- När det gäller bedömningen av förmildrande omständigheter i samband med beräkningen av böterna, har tribunalen åsidosatt principen om personligt ansvar och regeln om att kommissionen är skyldig att följa sina egna riktlinjer.
- När det gäller fastställandet av böternas grundbelopp, har tribunalen åsidosatt motiveringsskyldigheten, principen om personligt ansvar och regeln om att kommissionen ska följa sina egna riktlinjer. I den första delen av grunden görs gällande att tribunalen felaktigt fastställde att kommissionen kunde åberopa punkt 23 i riktlinjerna för beräkning av böterna⁽⁴⁾. I den andra delen görs gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättslig bedömning genom att slå fast att det föreligger en minsta procentsats på 15 procent av försäljningsvärdet, vilken per definition är minimigränsen för böter för allvarliga konkurrensbegränsningar. I den tredje delen görs gällande att tribunalen har gjort en felaktig rättslig bedömning genom att finna att en andel på 17 procent är lika med eller nästan lika med en andel på 15 procent och slog fast att samtliga relevanta omständigheter inte behövde beaktas.
- Tribunalen har åsidosatt artikel 25 i förordning nr 1/2003⁽⁵⁾ genom att finna att Gosselin NV:s deltagande i de omtvistade förfarandena under perioden 31 november 1992–30 oktober 1993 inte var preskriberat.

(1) Tribunalens (åttonde avdelningen) dom av den 16 juni 2011 i de förenade målen T-208/08 och T-209/08, Gosselin Group NV och Stichting Administratiekantoor Portielje mot Europeiska kommissionen (nedan kallad domen).

(2) Kommissionens beslut K(2008) 926 slutlig av den 11 mars 2008 om ett förfarande enligt artikel 81 EG och artikel 53 i EES-avtalet (ärende COMP/38.543 — Internationella flyttjänster) (nedan kallat beslutet).

(3) Riktlinjer om begreppet påverkan på handeln i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EUT C 101, 2004, s. 81).

(4) Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 23.2 a i förordning nr 1/2003 (EUT C, 2006, 210, s. 2).

(5) Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har Gosselin Group NV gjort gällande att tribunalen åsidosatt unionsrätten genom att i juridiskt hänseende felaktigt kvalificera de av tribunalen konstaterade omständigheterna (skyddserbjudande och kommissioner) som prisöverenskommelser och marknadsuppdelning, varvid domen åtminstone har en bristfällig motivering i detta hänseende.

Alternativt har Gosselin Group NV gjort gällande att tribunalen gjort sig skyldig till följande felaktigheter:

- När det gäller bedömningen av de omtvistade förfarandenas märkbara påverkan på handeln mellan medlemsstaterna har tribunalen åsidosatt regeln om att kommissionen är skyldig att följa sina egna riktlinjer.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Alba — Secția comercială și de contencios administrativ (Rumänien) den 22 augusti 2011 — Corpul Național al Polițiștilor, som företräder sina anställda som ingår i personalen vid polismyndigheten i Albas polisdistrikt mot Ministerul Administrației și Internelor, Inspectoratul General al Poliției Române och Inspectoratul de Poliție al Județului Alba

(Mål C-434/11)

(2011/C 331/14)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunal Alba